

[Hans Hansen (Rørby).]

Derfor tror jeg, at en fast kerne bestående af mekanikere til betjening af de moderne våben ville være en forudsætning også for at kunne indkalde frivillige til at udfylde rammerne.

Det er den stilling, retsforbundet har taget til disse spørgsmål, og jeg kan godt sige med det samme, at vi kan ikke støtte et lovforslag som det foreliggende alene af den grund, at vi, som vi her gang på gang har erklæret, ikke stemmer for et militærberedskab, der indeholder bestemmelser om tvungen værnepligt. Derfor kan mit parti ikke støtte det foreliggende lovforslag om en selv kort forlængelse af den gældende værnepligtslov.

Alfred Jensen: Den gældende midlertidige værnepligtslov har kommunisterne ikke stemt for. Jeg har ved tidligere lejligheder redegjort for grundene hertil, og dem skal jeg ikke gentage i dag. Men jeg vil blot sige, at de politiske omstændigheder, hvorunder dette lovforslag forelægges, og det indhold, lovforslaget har, gør det ikke mindre uantageligt for os, tværtimod. Vi ønsker ikke at være med til at skaffe hjemmel for fremskaffelse af flere soldater til den aggressive Atlanthær, og derfor stemmer vi imod det foreliggende lovforslag, ligesom vi har gjort tidligere år.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal vide at værdsætte den fredsommelige stemning, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen var i, og som her på årets sidste mødedag forskånede os for at komme ind i en diskussion, som vi har fort så ofte før. Jeg må i det hele taget håbe, at det er det, der vil være ånden i den forhandling, vi fører, at man vil vedtage dette lovforslag i dag, uden at kaste sig ind i alle de problemer, som det høje ting har drøftet så tit, og hvortil vore standpunkter på forhånd er befolkningen særdeles velbekendt.

Jeg takker de ærede medlemmer hr. Poul Hansen (Kalundborg), hr. Arnth Jensen og hr. Carsten Raft for deres tilslutning til lovforslaget.

Til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen vil jeg kun gøre en ganske kort bemærkning. Det ærede medlem har jo gransket fittigt i de statistiske forudsætninger for dette lovforslag og var nået til det resultat, at der dog måtte være folk nok i årgangen 1932, når man havde en kassationsprocent på 4—6. Det ærede medlem har ved kassa-

tionsprocenten 4—6 nævnt procenten for dem, der overhovedet ikke kan bruges til noget som helst. Der er en anden kassationsprocent, som er på 16. Deri indgår det ærede medlems 4—6 pct., men denne anden kassationsprocent på 16 omfatter også det mandskab, der ikke kan udskrives til egentlig militærtjeneste eller til civilforsvarskorpset, men som stadigvæk modtager udskrivning til det, vi i gamle dage kaldte CB-tjeneste, altså til den opgave at være hjælpemandskab ved civilforsvaret ude omkring i kommunerne og andre steder, fordi de pågældendes legemstilstand vel ikke er sådan, at de kan gøre militærtjeneste, men på den anden side ejheller er så svag, at de ikke i en given situation kan gøre tjeneste ved det mere stilfærdige civilforsvarsberedskab. Når det ærede medlem vil tage hensyn til disse ting, vil han se, at man af fødselsårgangen 1932 kan regne med 21 000, der er tjenstdygtige til de formål, som det ærede medlem nævnte, da han gennemgik udskrivningsbehovet. Det vil altså sige, at der foreligger et underskud, som for mig er gjort op til 4000—5000, og dette underskud er det altså man foreslår dækket ved at tage den efterfølgende årgang med ind i udskrivningen.

Det ærede medlem gjorde derefter nogle bemærkninger om en sag, som er rejst i pressen mod en premierløjtnant, der skulle have sparket mandskabet. Jeg vil gerne til det ærede medlem sige, at på den foranledning, han her har givet, skal jeg henlede forsvarsministeriets opmærksomhed på forholdet.

Jeg takker det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) for de bemærkninger, han gjorde om ungdommen. Ikke fordi jeg i og for sig synes, de var særlig opmuntrende, heller ikke fordi jeg er enig med ham i dem, men fordi de altså er begrundelsen for ham — i forbindelse med hans standpunkt til spørgsmålet om frivillighed eller obligatorisk værnepligt — til at gå imod loven. Det er klart, at en ung mand på 19—20 år — og alle erfaringer fra udlandet taler derfor — er både moden og vågen nok til at udføre de opgaver, som moderne militærtjeneste pålægger ungdommen. Iøvrigt er den udvikling i gang også i vort land, at man i landhæren, på samme måde som tilfældet allerede har været på søen, skaffer sig en vis fast kerne af frivillige hvervede soldater, og begrundelsen er naturligvis den, at man herved skaffer sig et mandskab, som skal kunne være specialister i de særlige forhold.